

er blevet nødvendigt at gaa til at bygge nye Fængsler, men naar det er Tilfældet, lad os saa dog indskrænke det til det mindst mulige og spare, hvor spares kan, idet vi jo maa være klare over, at Danmark i meget høj Grad har Brug for al den Sparsommelighed, vi overhovedet kunne indføre i Statshusholdningen! Jeg vil derfor meget gerne bede om, at man stemmer for vore Ændringsforslag, som gaa ud paa at omdanne Rytterkasernen i Odense til et Fængsel og at anvende nogle Penge paa Kølseng Mergelleje, idet det vist er anerkendt af alle, at det Arbejde, som er paabegyndt der, bør fortsættes og udvides. Jeg vilde meget nødig, at det skulde siges om den danske Rigsdag, naar vi om kort Tid komme hjem, at der i denne Rigsdagssamling af betydningsfulde Ting egentlig kun er sket det, at vi have faaet en Række nye Skatter, og at vi for øvrigt have spinket og sparet paa alle mulige Omraader saa nær som to, og disse to ere Militærvæsenet og Forbryderne.

Hammerich: Jeg har ikke kunnet slaa mig til Ro med, at dette Spørgsmaal kunde klares ad de Veje, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) anviste, ved at vi viste større Hensynsfuldhed overfor Forbryderne, ved at vi gav Dommerne $\frac{1}{2}$ Aars Ferie og ved at haabe paa en saadan Forbedring af Befolkningen, at vi ikke fik Brug for Fængslerne. Jeg har tværtimod under Sagens Behandling ved Besøg paa Fængslerne og ved de Oplysninger, Udvalget har faaet, kun faaet det Syn paa Sagen bekræftet, som jeg havde ved første Behandling, at vi her stod overfor saa skandaløse Forhold, at de krævede en alvorlig og grundig Løsning. Fængselsdirektøren oplyste os godt herom bl. a. ved det Foredrag, som det ærede Medlem ogsaa omtalte. Jeg fik ganske vist noget andet ud af Foredraget end det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds, nemlig dette, at han fremdrog en Række mere eller mindre skandaløse Tilstande, som vi nu leve under. Jeg skal kun nævne et enkelt Eksempel, som det ærede Medlem vist husker, nemlig, at da man spurgte en Borgmester, om han kunde tage imod nogle Fanger, maatte han svare: Nej, det er jeg saa langt fra at kunne, jeg har ikke en eneste Plads, og jeg har mine Folk ude for at fange nogle Forbrydere — jeg tror, det var nogle, som vare blevne fri — men jeg har det Haab, at de ikke maa blive fangede, for jeg ved ikke, hvor

jeg skal gøre af dem! — Det er saa tragikomske Forhold, at der virkelig er Grund til at se at faa dem afhjulpne.

Det eneste, der for mig har været et Spørgsmaal, er dette, som ogsaa har været det store Spørgsmaal indenfor Udvalget, om man skulde gaa til en Omdannelse af Rytterkasernen i Odense eller til den af Ministeriet foreslaaede nye Strafanstalt ved Nyborg. De, som holde paa Odense-Planen, motivere det med, at den skal være billigere og hurtigere at gennemføre. Hvad Billigheden angaar, naar man den nærmest ved ikke at løse Spørgsmaalet, nemlig ved for det første at forudsætte, at Antallet af Benaadninger skal vokse, og dernæst ved at gaa ud fra, at 60 Fanger skulde anbringes ved Kølseng Mergelleje. Men hvad nu det angaar at gaa til et større Antal Benaadninger og derved skaffe Plads, da er den almindelige Mening derom vist, at det er en Vej, som ikke er forsvarlig, idet man allerede er gaaet ret vidt, ja for vidt i den Retning, og der maa dog ogsaa være Enighed om, at man ikke bør benaade Fanger, fordi man ikke har Plads til dem, det er i alt Fald en uforsvarlig Fremgangsmaade, forekommer det mig. Vi komme dernæst til Spørgsmaalet om at anbringe de 60 Fanger ved Kølseng Mergelleje. Naar Fængselsdirektøren, om hvem vi vide, at han har den største Sympati for denne Straffeform, bestemt udtaler, at han vil fralægge sig ethvert Ansvar for Følgerne af at anbringe de 60 Fanger paa den Maade, og naar han endogsaa siger, at han har næret stor Betænkelighed ved blot at sende de 30 Fanger derover, som Forslaget gaar ud paa, saa forstaar jeg ikke, at man vil forsøge at hjælpe paa Sagen ad den Vej.

Nej, der er ingen anden Udvej end den, som Kommissionen har anvist, nemlig at skaffe Plads til 210 Fanger, hvilket man maasaa for det Minimum, der kunde være Tale om. Det er ogsaa dertil, man søger at komme ved Nyborg, hvor der ganske vist er Tale om at anbringe 227, men Grunden dertil er, at man ikke har fundet det rigtigt at gaa til den tidligere paa-tænkte Udvidelse af Vridsløselille. Man er altsaa ikke gaaet videre med Hensyn til Nyborg-Planen end absolut nødvendigt. Derimod er man med Hensyn til Odense-Planen langt fra gaaet til den fornødne Udvidelse. Vilde man der naa til det samme Resultat som i Nyborg, og det kræver Sagens Løsning, saa har den ærede Ordfører sikkert Ret i, at man vilde komme op, ikke blot til 1 Mill. Kr., men